

عنوان مقاله:

نقد و بررسی ارغنون ارسطو از منظر رابین اسمیت

محل انتشار:

دوفصلنامه منطق پژوهی، دوره 6، شماره 1 (سال: 1394)

تعداد صفحات اصل مقاله: 29

نویسندگان:

غلامرضا ذکیانی - دانشیار گروه فلسفه منطق، دانشگاه علامه طباطبایی تهران

محمد امین برادران نیکو - دانشجوی دکتری فلسفه علم، دانشگاه آزاد اسلامی، واحد علوم و تحقیقات تهران

خلاصه مقاله:

مطابق دیدگاه اسمیت ارغنون کاربرد ویژه ای برای ارسطو دارد و آن اثبات این امر است که فلسفه اولی ممکن است. به نظر وی، انتظار اشتباهی است که هدف ارغنون را طرح نظریه های روش شناسی ارسطو تلقی کنیم. ارسطو در تحلیل دوم با ارائه استدلالی سعی می کند تا نشان دهد وجود یک معرفت غیربرهانی شرط کافی و لازم برای معرفت برهانی (علم) است. هدف معرفت غیربرهانی همان هدف فلسفه اولی، یعنی رسیدن به اصول اولیه هر علمی است. اسمیت بررسی می کند که استدلال مذکور در تحلیل دوم به سایر نظریه های منطقی ارسطو در ارغنون شامل نظریه های تعریف، حمل، دیالکتیک، مقولات و قیاس وابسته است. علاوه بر آن، ارسطو، در بخش پایانی تحلیل دوم امکان رسیدن به این معرفت غیربرهانی را با شرح فرایندی به نام نوس اثبات می کند.

کلمات کلیدی:

ارغنون، رابین اسمیت، منطق ارسطو، دیالکتیک ارسطو

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/1440785>

